

تأثیر اُرسی بر ایجاد حس تعلق ساکنین خانه های سنتی (نمونه موردی خانه سواررخش در خواهر امام رشت)

مریم پورحیدر توچاهی^{۱*}، حسین صفری^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه غیرانتفاعی علم و فرهنگ رشت، pourheydar333@gmail.com

۲- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت، hossein_safari110@gmail.com

چکیده

هدف از مقاله حاضر ارزیابی تأثیر اُرسی بر ایجاد حس تعلق ساکنین خانه های سنتی میباشد. در خانه های امروزی حس تعلق به مکان دیگر وجود ندارد و این امر دلیلی است برای پرداختن به چنین پژوهش هایی تا طراحان و معماران، با مدنظر قرار دادن الگوهای مناسب از خانه های سنتی و ترکیب آن با الگوهای مدرن، بتوانند خانه های طراحی کنند تا ساکنین نسبت به مکانی که در آن زندگی میکنند، حس تعلق داشته باشند. روش تحقیق به کار رفته در این پژوهش توصیفی-تحلیلی کمی و روش گردآوری اطلاعات، اسنادی کتابخانه ای و میدانی است. ابزار گردآوری اطلاعات در این پژوهش مشاهده، پرسشنامه، مصاحبه است. نمونه مورد مطالعه در این پژوهش خانه آقای سواررخش یکی از خانه های بالارزش بافت قدیم خواهر امام رشت است که هنوز حیات در آن جاری می باشد. یافته ها نشان داد که مولفه های اُرسی، نور، تناسبات در نما و ارتباط آن با فضای بیرون بر حس تعلق به مکان خانه های سنتی تأثیر گذار بوده است. در نتیجه مهمترین شاخصه های اُرسی در ایجاد حس تعلق، بازتاب های نوری و ارتباط آن با فضای بیرون است. از میان این دو عامل ذکر شده بالاترین میانگین فراوانی در بازتاب های نوری اُرسی بر حس تعلق ساکنین می باشد، که این امر سبب شده تا اُرسی بر کیفیت فضای معماری خانه های سنتی اثرگذار باشد.

واژه های کلیدی: اُرسی؛ حس تعلق؛ خانه های سنتی؛ خانه سوار رخس؛ رشت